

Ca. 58. de honore parentū .51.

ne prohibite comedi. Leuit. 17.

Homicida in anima dicitur reputari mortuus et occisus. Iohannes dicebat rebecca timentes ne esau occideret Jacob cur esuabor utroque filio vno die. scilicet vno anima. alio in corpore Genes 37. Tantum offenditur deus innoxius sanguine effundendo. quod voluit quod David qui sanguinem innoxium effuderat quod etiam occidi debet et quod ei salomon templum edificaret et non David quod et Salomon fecit. 1. Regum. 11. Quia iocose facit zachariam inuiste occidit grauitate fuit punireus a domini. quod diuina permissio e occisus. nec in sepulchro regio est sepulchus. 1. Paralip. 23. 17.

Domini dicit quidam sanctissimus doctor hortans et ammonens quilibet hominem ad penitentiam dicens. O homicida quod fecisti. si totum orbem terre combussisses. celum destruxisses. paradisum spoliasses. Deum non inuenirebasses quod si fudisti sanguinem pro quo dominus nosse iesus pro sui sanguine rosum effudit. inuenisti enim hominem quem deus viuificauit. conuertere et age penitentiam. et erit tibi gratia a deo.

Capitulum. 58.

De honore parentum
Honore debentur parentibus eis loquendo cum reuerentia
Eis parendo cum obedientia
Curam gerendo in indigentia
Non efficiendo testes tendentia
Fruendum querendo ex contenta
Penam timendo de negligentia

Honore

Debet homo parentes et exhibendo reuerentiam. scilicet reuerenter loquendo et reuerenter assurgendo. Sic salomon honorauit. et Bersabee matrem suam. quia ipse surrexit de solio eius in occursum matris et posuit eam super sedem suam. 1. Regum secundo. Thobias istus inter alia que de ore filii documentum fuit honore habes matrem tuam Thobie. 11. Expellens Iesus de templo vendentes et ementes deit. Scribitur primum est. Dominus inquit domus

Capitulum. 59.

rationis est. vos autē fecistis
Nam speluncā latronū. Luc.
xix. 2. Mat. xxi. Et nolite face
re domū patris mei domū ne
gottationis. vos autē fecistis.
2c. Volens christus ostende
re q̄ patrem in miraculis et
in omnibus honorabat dixit
post excusatiōez demonij. ego
honorifico patrem meū. Johā.
viii. Omnia opera que faciebat
iesus attribuebat patri. osten
dens quō pater debebat hono
rari. Johan. xiiij. Honorare
debet homo patrem et matrem
in p̄ceptis. in super et in oibus
obsequēdo. quia nō obedientes
malaz incurrēt sententiam
Ideo filij helij qz non obedie
runt patri vt desisterēt a ma
his diuinā suam grauissime
incurrerunt. i. Reg. ij. Jona
thas qz nō obediuit p̄cepto
patris. sed contra eius man
datū modicum mellis come
dit mortis suam incurrit. i. re
gū. xliij. Quē iesus ascēdens
in nazareth cū parentib⁹ erat
subditus illis i. Luc. ij. Obe
dire debent filij parentib⁹ sci
ta eoz voluntate. Dato q̄ ver
bis nō exprimunt Ideo iesus
sciens q̄ de voluntate matris

erat q̄ vñū in nuptijs nō ha
beretur aquā in vinum muta
uit. Nam tm̄ dixit mater. vt
num non habent. Johan. ij.
Honorare debemus parentes
de ipsis iuxta et in morte ha
bendo curam. et in necessitatibus
eis subueniendo. Jo. Da
uid in magna necessitate exi
stens curā de parentibus ha
buit et ipsos regi moab dilige
ntius cōmendauit. i. Reg. xvij.
Thobias senior dixit filio suo
Cū acceperte deus animā me
am corpus meū sepeli euz ho
noribus. matrē tuaz habeatis
in omnibus diebus vite tue
oibus filijs in exemplū. Tho
bie. iij. Pendens christas in
cruce matrē suam dilecto dī
scipulo cōmēdauit. Ex quo pa
ter quantā sollicitudinē de ipa
cū cogitabat. vt habetur Jo
han. xix. Nota hic exempluz
quod dicit sanctus Augusti.
De quadam filia que nutreuit
matrē in carcere prebēs et sui
gulis diebus vt cca eius. pro
pter quā caritate rex matrē vī
culatā liberauit Hoc i. De ciuit
ta. Dei Honorare debemus
parētes in nullo eos cōtristād

Nec eos inquit possimus
contristari sinendo. Nā licet
esau esset malus & fratrem suum
vellet occidere. non tñ volebat
hoc perpetrare. viuentē matre
vel patre nec contristaret euz.
sez patre. sed dicebat. Veniet
dies luctus patris mei & iter
faciam eū. Gen. p. xvij. Tunc
inda contristatōem patris ad
magnā penam se obtulit. euz
dixit de beniamin. Si nō re
dipero eum tibi reus ero in te
in omni tempore. Gene. plij.
Dicens iacob q̄ iudas nō pa
tebatur eū tristari ac quērit
verbis eius. qui nō acquieuit
erat verbis ruben dicentis. di
ce filios occide si nō reducaz
eum tibi. vt habetur Genesis
plij. Iuda cum supplicaret io
seph q̄ remitteret beniamin ait
Nō possum redire ad patrem
meū absente puero. ne calami
tatis patris mei epistā testis
Gen. plij. Honorare debet
mus parentes ppter fructum
consequendū. Nā alicui alij
precepto deus nō adiunxit pre
miū seruantibus. & penā non
seruantibus. nisi solū precepto
de honore parentū. vñ ait. Iho
nora patre & matre vt sis soni

geus super terrā. et sequitur
Qui maledixerit patri & ma
tri. sit ille maledictus & morte
moriatur. Eyo. xv. & p. i. Quia
Senn & yaphet patre & euidas
euz honorauerūt. Ideo eius be
nedictōem acceperunt. Gen.
ix. Bñdictio autē p̄ris magne
reputatōis erat quando esau
et iacob pro ea taliter contem
debant. Gen. p. xvij. Q̄ chane
patre nō honorauit. sed detu
lit eius maledictōem incurrere
Gen. ix. Ad ruben dixit iacob
Non crescas. q̄ ascendisti euz
hile patris tui. Gen. plij.
Honorare debemus parentes
vt dicit diuini iudicij fugi
amus. & eius vltōem q̄ in pre
senti parentes nō honorantib⁹
preparauit. Preceptū em̄ doni
mus per moysen. Si genuerit
quispiam filijū contumacem
proteritū. & lapidibus obruet
eum populus. Deute. p. i. Ab
solon pessime persecutus ē pa
trem suū. Ideo fuit morte pesti
ma interemptus. ij. Be. p. vij.
Duo filij senacharb occiderūt
eum sed neuter eozū regnauit
tij. Regum. p. i.

Capitulum. 59